

Előfizetési árak:

Egész évre	5 ft — kr
Fél évre	2 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 25 „
Neptantóknak egész évre 3 „	„

Hirdetési díjak

a legutányabbban számítottanak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda.
hova a lap szellemi részét illető küldemények intézendők:

ÁLLAMI TANÍTÓKÉPEZDÉBEN.
Levelek csak bérmentesen fogadtatnak el. Kéziratok nem adának vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — N á n a y L a j o s könyvnyomdájába — küldendők be (Bödög-ter, Scheibner-féle ház.)

Egyes szám ára 5 kr.

A budapesti vasúttügyi tisztelgések.

A Duna balpartjának lakóinál élénk viszhangra találtak Baja város törvényhatóságának Zombor, Ujvidék sz. k. városoktól s Bács-Bodrogh megyével közölt felterjesztéséi, s nemcsak a két nevezett város csatlakozást küldöttségeivel Baja város 24 tagból álló díszes küldöttségéhez, hanem csatlakoztak ehhez Pestmegye alsó részének és Bácsmegeye mindazon községeinek küldöttei is, mely községek a Kalocsa-Baja-Zombor melletti vasútvonalba, vagy legalább annak közlébe esnének.

Tas-tól Kalocsáig majd minden község küldött 1—2 megbizottat; Kalocsa város 20—22 tagból álló küldöttség által mutatta ki meleg érdeklődését; a Bajától Zomborig eső községek (névszerint: Vaskut, Gara, Gákova, Csatalja, Baracska, Báthmonostor, Dautova, Szántova, Béregyh, Katymár, Szanisics és Rasztina) mint „Bács-Bodrogh-megyei I. érdekkör” jelentek meg s minden községből 2—2 tag által képviseltettek; Zombor város 3 tagu különlegességgel volt képviselve; a Zomboron alul levő: Apatin, Szatpár, Keryna, Bresztovác, Veprovác, Filippova, Hodtság, Cservenka, Szivacz, Keresztur, Lality, Parabut, Pivnicza, Torzsa, és Dorozslo, mint „Bács-megyei II. érdekkör” tömörültek s községeinkint 1—2 tag által képviseltettek; a lehebb eső Sziiabz, Deszpot-Szent-Iván, Bulkesz, Kulpin, Sóvé, Paraga, Szelence, Gajdobra, Petrovác, Tovarisoa, Obrovác, Bukin, Palánka,

Glozsán, Vajszka, Begecs, Kisác, Piros, és Futtak a „Bács-megyei III. érdekkör”-ben csoportosultak s 1—2 tag által jobbra képviselve voltak, míg végre Ujvidék sz. k. város képviselője s két más küldötte által nyilvánította csatlakozását.

Összesen valami 120—150 tagból álló küldöttség jött tehát a fővárosba, hogy az erre felkelt tudós és világhírű kalocsai bíboros érsek ur vezetése alatt a budapesti-zimonyi vasutnak Kalocsa-Baja-Zombor-Ujvidék városok érintése melletti kitépését kérelmezze. Az összejövetel a „Vadászkürtben”, mint a bácsmegeyeiek által általánosan ismert vendéglőben történt, honnan f. hó 7-én 9 óraker előleges értekezletre a „Nemzeti Szállódba” mentek a küldöttek, hol az emlékirat szövege végleg megállapítottat, az aláírók mikéntje eldöntetett s a tagok a minster uraknál való tisztelgések idejéről és helyéről értesültek.

Az első tisztelgés szombat délután 4 óraker volt a pénzügyministerium budavári palotájában. A bíbornok érsek megleg szavakban hangszólyozá ezan iránynak fogalmi, jóvedelmezőségi, nemzetgazdasági és stratégiai jelentőségét, s miután mindezek alapján kideríté, hogy a vidék érdekei az ország érdekeivel azonosak, az ügyet a minster ur szives pártfogásába és hathatos támogatásába ajánlotta. A pénzügyminster úr szintén egész melegen nyilatkozott ezen iránynak előnye mellett s azon körülményről fogva is elsőbbséget ígért adni ezen iránynak, mivel ez a legrövidebb s

T Á R C S A.

Fővárosi levél.

1879. november 6.

Most, midőn már beköszöntött a hűvös ősz; midőn már hullatják a fák hervadt, sárgult leveleiket; és az eget unalmas kedélylamosító szürkés-barna felhők takarják, melyeken keresztül küzdeni magukat a dorengő nap sugarainak, csak nagy ritkán sikerül, faluról, szinte képelem, milyen épületes dolgokról értesíthetné az ember a szerkesztőt. Teszem fel: mindég esik az eső, olyan nagy sár van, hogy kétszer is meggondoljuk a dolgot, ha a szomszédhá á akarunk menni, és még akkor is jobbnak látjuk itthon maradni; így legalább biztosíva vagyunk: nem fog leragadni esizmánk a térdig érő sárba, s a többi.

Innen a fővárosból — tessék elhinni — sokkal érdekesebb dolgokról írhat az ember: csak az utcázára lépjen ki, azonnal van tárgy anyi, hogy tulajdonképen azt sem tudja melyikkel kezdje el a levelet.

Vidékiek, a kik más alkalommal már megfordultak a fővárosban, és a mutt szombaton és vasárnap is itt voltak, bizonyára megütözve gondolták rá, hogy ennek a léha, nyugtalan és frivol fővárosnak a sürgő-forgó zaja hova lett? És csak talán hosszas fejtörés után jöttek rá, hogy mégsem csodálkozhatik e felett az ember, hiszen most halottak emlékeit átnnepelik az egész világon: azt pedig a temetőben szokták megünnepelni.

A főváros a keresepült temetőben áll meg a halottak emlékeit a kegyeletnek — mondhatni — fényes jelével; a hol is a fonynyadt, száraz koszorukat újakkal váltják fel, s ez által virágos kertté változik az egész temető; este pedig fonyes, ragyogó tűndéérté az a sötétség országba a kigyulladt lámpák ezreléből.

De itt a fővárosban még máshol is megszokták e napot ülni, és pedig a népszin házban, a hol is mint időszerű darabot „A molnár és gyermekét” szokás ilyenkor előadni a karzati közönség megkönyezetésére. Plane most háromszor is előadták, három egymásután következő nap estéjén, és mindig volt nem kis közönsége, annak az elavult valaminek. Hiába! minden a gustus dolga. Kinek a pap, kinek a papné!

Épen jó, hogy eszembe jut; a népszinházról beszélve, el nem mulasztathom tudatni a kedves olvasóval, hogy a népszinház igazgatóságát valóságos népszinmű-zápor érte. Az igazgatóság által hirdetett pályázati határidő e hó elsején járt le, s azon ideig — csak tessék elképzelni — hatvankét népszinmű érkezett be, mind megannyi üst formálva a kitűzött 100 dr. biz francos arany elnyerésére. S ez a hatvankét még nem a pályázatra, melyek még hét darab népszinművet fogadtak el a cégázatra, melyek a határidő letele után érkeztek be, de a postabélyeg tanúsága szerint kellő időben tétettek fel.

No de majd megtudjuk december 7-én, hogy melyiket méltatják arra, hogy végig csevegje, végig énekelje belőle a neki illő szerepet a mi csalóganynk: Soldos . . . pardon! — Blaháné.

Jaj isteneim, igaz! hisz ő most beteg, sőt mi több: ágybanfekvő beteg! Tessék elhinni, olyan rosszul érinti az ember kedélyét, ha bármily távoli ismerőse felől rossz hírt hall. Hátha még arról a névemt szemű, mosolygó arczu, élénk, örökvidám kedélyű szép asszonyról, a mi büszkeségünkről hallja azt, hogy e héten az ágyat kell neki őriznie, s így föl sem léphet a szinpadra.

Ex-terre, Soldos S. ur egészen másképp tesz (az különben lehet, hogy neki is eszébe jut néha az ágy) mint egy kitanult műlovár, óriási közönség előtt és tapsai közt lovagol, bravour ugatásokat tesz a „Renz cirkuszá”-ban.

leggyengesebb uton köti össze fővárosunkkal a dálya-bródi vasút vnaulat, aminek strategiai fontossága mindenki előtt ismeretes. Igérte, hogy ha csak az illető szakminiszter nagy és leküzdhetlen akadályok miatt nem haljna más irányhoz, *és első sorban is ezen irányt fogja támogatni.*

A miniszterelnök vasárnap reggel 10 és 1/2-kor adott kihallgatást a budavári miniszterelnöki palotában. Az ékes szólású bíboros főpap majd fél órai beszélésben kijéfté a Kalocsa-Baja-Zombor melletti iránynak nemzetközi, országos és strategiai fontosságát, amivel a kunsági vonal semmi esetre sem dőcekedhet. Mindezen indokokat maga a miniszterelnök is oly fontosnak tartja, hogy azok beható tanulmányozását és latolását elkerülhetlennek tartja, s ezért, jóllehet végleges nyilatkozatot a dolgok jelen állásában nem adhat, *biztosítja mégis a küldöttséget, hogy az eldöntésnél a felhozott nyomós érvek figyelembe fognak vétetni, s igenen fogja örülni, ha az eredmény a küldöttség óhajainak megfelelő lenne.*

Ezután a közlekedésügyi miniszteriumhoz sietett a küldöttség Pestre, a tükör utcába, hol a főmágasságu bíbornok-érsek ur ismét hosszab beszédében indokolván a Kalocsa-Baja-Zombor melletti irány előnyeit, a készített emlékiatott átnyújtja a közlekedésügyi miniszternek. Mióta a keleti viszonyok új stadiumba léptek s monarchiánknak két új tartomány csatoltatott, azóta, — mondá a miniszter, — *a kormány figyelmé annál is inkább ezen irány felé hajol, mivel ezen a tengerrel való közvetlen érintkezésünket is lényegesen elősegíti és meg rövidíti. Mennyi figyelemben részesíti a kormány ezen irányt, kitetszik abból is, hogy ezt nemcsak tanulmányozza, hanem trassiroztatja is, és jóllehet véglegesen még a dolog nincs eldöntve, annyit mindazonáltal mondhat, hogy a legszebb reményeket táplálhatjuk, — mely remények csak erősebb lesznek azáltal, ha az érdekel városok és vidékek anyagi áldozataik által is megkönyvitik annak keresztülvitelét.*

A miniszter uraknál történt tisztelgések után a főmágasságu bíbornok-érsek urhoz sietett a küldöttség, hol Schmausz Endre meleg szavakban mondott a szives kalauzolás és hathatós támogatásért köszönetet s felkérte egyúttal a bíboros főpapot, hogy az alakítandó „központi állandó bizottság” elnökségét elvállalni kegyeskedjék. A

Jól mondják azt, hogy nem tudhatja az ember milyen sors vár rá halála órájág.

Bizony gróf Zichy-Ferraris Viktor ur sem hitte volna ezeltől egy évvel, hogy ma csüörtörökén este 10 órakor dönti el a jockey-klub összehívott rendkívüli közgyűlésén, hogy út kirázza-e tagjai közül vagy sem.*)

Mártonfalvy ügyvéd gyilkosát, Madarász Jánost elítélte az igazságszolgáltatás szigora, és pedig halálra. E hó 4-én reggeli hét órakor függesztette fel Kozarek bakó a keresepüsti állami fogház udvarán, mintegy 200 szemtanu előtt. Azóta csakis tudós dr. Lenhossék J. ur, a boncztan tanára a megmondhatója, milyen cifra dolgoknak jött már nyomára a gyilkos agyában, a kinek a fejére jó leve — mikor még élt a gyilkos — praenuerámt.

Most pedig áttérek levelem fonypontjára.

A bécsi császári érczöntőbe igazgatója arról értesíti a Széchenyi szobor bizottságát, hogy a múlt é hó 25-ére készen lesz. A bizottság azonnal összeült, és meg is választá a leleplezés ünnepély rendezőt, s ezek: Podmaniczky Frigyes báró, Kamermayer Károly polgármester és Geröczy Károly alpolgármester.

Azonban a leleplezéshez ez évben aligha lesz valami, a közlekedő té é és a miatt minthogy a bizottság meg akarja várni a boldogult Széchenyi István fiának, Bétának külföldi utjáról való hazatértét.

Válószerű, hogy a jövő évre marad az ünnepély, a mit is a bizottság nemzeti ünnepé akar tenni és fenyessé, méltóan a megünnepelőnd „legnagyobb magyar” emlékéhez.

Lakos Gyula.

bíbornok-érsek szokott leereszkedéssel fogadta a ragaszkodás eme nyilvánulását s az elnökség elvállalására is hajlandónak nyilatkozott azou reményben, hogy a bizottság tagjai meg fogják könnyíteni a veá hármló feladat megoldását.

Befejezésül a „Vadászkürtben” történt még összejövetel, hol megalakítottat a „központi állandó bizottság” oly feladattal, hogy ez az ügy érlelődését a kormánynál folytonos figyelemmel kísérje, s annak létesítését időnkint sürögasse; hogy az egyes városok és községek ajánlatait össze gyűjtse, összegezze s a kormányhoz felterjeszse; hogy az ajánlkozók púntintézetekkel, melyek közül néhány már eddig is megkereste a bíbornok-érseket, összeköttetésbe lépjen s esetleg az érdekeltek óhajait ezek kedvező ajánlataival is támogassa; szóval fentartsa az összeköttetést fél és le s időről-időre a függő és felmerülő ügyeket intézze.

Bajáról az állandó bizottságba beválasztottat Latinovics Gábor képviselő és Dr. Hauser Mór polgármester, azonfelül a város törvényhatóságának szabadságára hagyatott még egy vagy két tagot b választani a bizottságba, ha t. i. azt most vagy jövőben szükségesnek véleményezné.

Ezekben foglalható össze a budapest-zimonyi vasút ügyében történt tisztelgések eredménye, s ha a miniszter urak nyilatkozatainál a sorok között is tudunk olvasni, akkor azon hirt közhelhetjük városunk közönségével, hogy a pest-zimonyi vasút Baja városát érinteni fogja, s így ehhez évtizedek óta fűződött reményei pár év alatt teljesebbe mennek.

Kelétérl.

H I R E K.

— E napokban bizottság járta be a Ferencz- és tápcsa-tornát, helyszínen megvizsgálá a helyzetet, minthogy a csatornák mentében lévő földek tulajdonosi és a csatornák igazgatósága között több rendbeli surlódások és egyenetlenségek felmerültek. A bizottság elnöke Szapáry gróf, Pestmegye főispánja mint kiküldött kormánybiztos, tagjai a megye részéről Sándor Béla alispán, a megyei főmérnök s más szakértők.

— A közigazgatási bizottság hétfőn tartott ülésében a tanügyi előadó, a megyei tanfelügyelő panaszát emelt a városi tankötelesek hibás, gondolati és helytelen összeírása miatt. Előadta azt is, hogy a sokszor megrovott düledező félben lévő istvánmegyei iskolaépület már tényleg omolni kezd, s hogy az ott működő tanítók figyelmeztette, hogy a gyermekeket ne bocsássa az életszélyes helyre járó tarterembe. Sokszor hallottuk ezen panaszát, de ugy látszik addig orvoslás nem lesz, míg egy két gyereket lehellő kó vagy gerenda egyen nem ütött. — Ne legyen igazunk.

— A bajai iparos ifjusági önképző- és segélyegylet által f. évi november hó 24-én a „Bárány” vendéglő nagyerlemben táncvigalommal egybekötött jótékonycélu műkedvelői előadást rendez, fele részben a segélyegylet, fele részben a színház-alap javára, mely alkalommal szíre kerül Tóth Kálmán, szoszorus kótlónk, kitűnő vigjátéka „Nők az alkotmányban” a következők szereposztással: Bánfalvy, földbirtoke, Kováts Sándor ur; Krisztina, neje, Müller Amália k. a.; Ilka, leányuk, Pásztor Gyizella k. a. Cseley, birtoke, Beck E. ur; Cseleyné, Hackl Eri k. a.; Pitvarosiné, Kovács Mari k. a.; Bercesy, birtoke, Krajcosovits M. ur, Borbocs, korcsmáros, Franek J. ur; Kántor, Kováts J. ur; János, huszár, Rechák L. ur; br. Szlankaményi, Zirner Gyula ur; Szolley, Borisák J. ur. Felvonások közt az egylet dalárdája énekel. — Belepti díj 60 kr, este a pénztárnál 80 kr. — Jegyek előre válthatóak Vanitsek és Kozella, ugy Zirner Samu arak üzleti helyiségében.

— Beküldetett. Tábarszky és Parsch zeneműkereskedésben kapható: Les belles Parisiennes. Valse pour Piano ifj. Fahrbach Fülöptől. Ára 80 kr.

— Vigágyozzunk a petroleumos lámpára. Mult hétfőn Berlinben egy özvegy 15 éves leánykájá a lámpával egy sodronyt melegített föl, s midőn ezzel készen volt, a lámpát ki akarta oltani, de a helyett, hogy evégőből a kanócot lehuzta volna, mint rendszeren téni szokta, belefűjt a lámpáruvegbe, minek következtében a láng a kőolaj tartóba nyomult, s főlgyújtotta a petroleumot. A lámpa erre roppan durranással szétrepült, s a kifreccsant égó

*) Megelőzte a határozatot s önkénynt kilépet a nevezett társasághól. Szerk.

folyadék a padló nagyrészt és az asztal lángra borította. Az explozió alkalmából több fegyverdát nyomult a leányka karjába s arczába, kit szerencsére az elsőst nagyobb nővérei a további bajtól megóvták. Ez utóbbiak ugyanis lerántották testéről az égő ruhát, s a tűzet minden további segítség nélkül nedves lepedőkkel elnyomták.

— **Angol humor.** Egy jó nevű angol csallagász saját haláláról olvas jelentést egy amerikai lapban. Válaszol erre ezt írja a lapnak: „Ami halálatomat illeti, én ezt tévedésnek tartom; a tudomány igen nagy óvatosságot ajánl minden tényre nézve, és a mennyre saját észlelteim engedik, azt hiszem, hogy még élek, és barátaim hasonlóan gondolkotnak. Tehát ne méltóztassék engem dogmatikusnak tartani, ha az ellenkező mellett szőbi erősebb tabu-bizonyosság hiányában el nem fogadhatom azon teóriát, hogy én nem élek többé.” Nemkülönbön érdekes és a parlamenti viták sok beszédöségének káros befolyását meghatóan világítja meg az „Egyesült Államok” egyikének, Georgia képviselőházának következő határozata egy új vasutvonalon engedélyezése ügyében: „Határozatunk az a t o t t, hogy ezen vasut nagyon megviselte a házat; mentül többet gondolkoznak és beszélnék felőle, annál kevesebbet szólhatnak hozzá. A mennyire emlekezhetünk, azt véleményezzük, hogy nem tudunk semmit. Sok mondatot el és még többet lehetne a tárgyhoz szólni. De egyik sem lenne igaz; egészen véve azt hisszük, hogy tegyünk vagy ne tegyünk, ép hogy a tagok magok gondolják legjobban. Egynehányan e direkt teherd direkt tehernek, mások a helyi tarifát annak nézik és ezen határozat célja az, hogy mindegyikünk azt tartsa legjobbnak ezen ügyben, a mit ő saját maga annak tart.” Ezen valamennyi határozattal az elcsépeült tárgyról napj rendre tértek az atyafiak.

— **Orosz állapotok.** A Tiflisben megjelenő „Kaukas” című orosz lap a következő levelet közli: „Szept. 27-én magához hivatott Raderstin, a tífisi kerületi főnök, több néző jelenlétében meztelenre vetkezett, 50 botot veretett rá, s végre törömben vettetett, hol maiglan is vagyok. Megbetegedvén, kértem: küldjenek orvost. Nem tettek. E barbars eljárás oka az, hogy mivel jogom volt rá, a véglegi főnök egy privát követelésnek nem tettem eleget. Védelemért folyamodom az illetékes hatóságához. Surinow, kereskedő. — Ez esetről a „St-Peterburgskya Vjedomosti” tífisi levelezője a többi közt ezt írja: „Raderstin kerületi főnök nagy pénzösszeget követelt ajándékba Surinowtól, mely követelésnek ez nem tett eleget. Erre a kerületi főnök magához hivatva az „engedetlen” kereskedőt, s így szólította meg: „Ugy látszik, te a parancsolatomat az egyik füleden beereszted, a másikon meg ki.” — „Förvény szerint” . . . kezdett szólni a kereskedő. — „Várj csak, majd megmutatom én neked a törvény-szerintet.” — Vágott közbe a kerületi főnök, mire kezdetét vette a barbars megfenyítés. Szerencse, hogy az ázsiai állapotok mellett az újságok kiderítenek némely éroszakosságot. Mindamellett, tudvalevő dolog, mennyi gyakorlatosság marad megortolatlan a tágas Oroszországban, hol a csár mindig olyan messze esik.

— **A „Magyar Népvilág”** 32-dik száma következő tartalommal jelent meg: Hogy áll a világ. — A „Magyar Népvilág” tájárja. A hazajáró lelkek. (Elbeszélés.) Irta: Jokai Mór. — Sándor csár látogatásáról. — Bolgár trónbeszéd. — A francia kamarák Páris áthelyezéséről. Válság Konstantinápolyban. A mostani viták tárgyai. Irta: Hegedűs Sándor. — Az 1880-ik boszniai költészet. — Az első bolgár skulptúra. — A tanulás mestersége. Irta: György Aladár. — Az osztrák rájhszártról. — Mi történt az országgyűlésen. — A büntető törvények. — A közös hadügy-miniszter. — A kis torkos. (Képpel.) — A maorik Újzealandban. — (Képpel.) Különületek. Pósta helyiség egy horvátban. Különös lövegek. Villamos lány. — Olvasni való: Népalok. (Vers.) Irta: Csáktornyai Lajos. — Akaratlan utazás. Bírá Luczian után francziából. Tizenkettedik fejezet. A Szűz szigetek. — Különös szokás. — Mi újság? — Gazdáknek. Üzleti szemle. Képek: A kis torkos. — A maorik Újzealandban. — Matrózköztönsben.

— **Az elővigyázat nem árt.** Egy berlini orvossal történt meg. Egy napon jelentkezik nála egy selyemkáftáros és horgas orru, s iszonyu fájdalomról panaszkodik. Csak néhány napja van Berlinben, s kinzó fogfájás gyötéri. Volt is már egy „borbély-nál, aki a fogát fogat ki akarta húzni, de csak a koronáját törte le. „Nos lássuk!”, De doktor ur, nem fog fájni?” „Hogyan fájna a megvizsgálástól? E vizsgálat után megmutatja a páciens a be-törött fogat. „Ugy van kedves uram, a fog koronája teljesen le van törve. Nincs egyéb hátra, mint a gyökereit valahogy kiánsi.” „Kiánsi, mondja ön? — „Egészen jelentéktelen operáció” nyugtatá

az orvos páciensét. „Nem fog nagyon fájni?” kérde ez. „Ha nagyon fél a fájdalomtól, úgy majd kloroformozzuk.” „Mí az?” „On be fog lélegezni valamit, a mitől egy bizonyos időre elalszik, s az alatt én végrehajtom az operációt. Anélkül, hogy ön bármit érezne is belőle.” — A galiczián nagynehezen belenyugszik s az orvos megkezdi az előkészületeket. Ezalatt a páciens előveszi erszényét, s katorásni kezd benne. Az orvos ily „nagylelkűség” haz nem igen volt szokva mer fénylő szemekkel udvariasan siet megje-gyezni: „Kérem kedves uram, hagyja csak, ráérünk az operáció befejezése után is.” „Wie heisst, doktor ur, felel bálunla a zsidó hisz csak a pénzemet olvastam meg. Az ember nem lehet eléggé elővigyázó.”

— **Bon-mot** egy nagyváradi képviselőről. Egy képviselő helyén a ki ronthetetlen távolléte által szokott tündökölés, a név-gegy alatt oda volt jögyezve czeruzával: „Lakik molnár-utca, 6. sz. 1. emelet.” Bizonyan sajátkezőleg pingálta oda. Valami malicziós ember azonban nem állhatta e köztudalommal ellenkező téves adatot, kitörte a molnár-utczát s oda írta alája: „Lakik bizony pokolban Nagyváradon.”

— **Új zeneművek.** Az „Apollo” zeneműfolyóirat legújabb (novemberi) száma következő tartalommal jelen meg: 1. Arabesk Wachtel Aurelto. 2. Mama nótája, lassu és 18 Szabady Frank Ignácztól, a híres „Hísi induló” szerzőjétől. 3. Mazarinád induló, Lecocq „Kis Nagyszám” című operettjéből. A népszínház legújabb repertoire darabja. 4. Barátság, polkamazurka Kubinyi Ferencztől. 5. Otto lengyelke Lőw Lőrincztől. 6. Kötemény az „Éji vilóklókból” Tompa Mihálytól. Négy szölamu nő énekkar és zongorára zenésít Feigler Vikór. Hatyadula ez korán elhunyt jeles zeneszerzőnek telve szemlemmel és érzellemmel. Akadémiai s műdal-egyletnek igen ajánlható hangverseny darab. Az Apollo előfizetési ára az október-decemberi félvevre 1 fut 50 kr. mely az Apollo kiadói hivatalához (Budapest, vár, Verőbcy-utca 179. szám.) cím-zerve küldendő be, legelőszerebben postautalvány útján. Az Apollo ezen egyetlen hazai zenészeti közlönyünk nyolcz évi fennállása alatt már is egy oly becses magyary zeneirodalmi gyűjteményt alkotott, mely egy kiállitás mint tartalomra nézve bármily zeneügyintézési díszere válik, olcsóságra nézve pedig vetekedik a legotcsóbb külföldi kiadmányokkal s ezért pártolásra méltán ajánlhatjuk.

— **Meghitulás lakodalom.** Szentesen érdekes jelenet fordult elő nem rég esketőkör az ev. templomban. Midőn a pap a szokásos kérdések után fölhiatta a fiatal házaspárt, hogy térde-peljen le, a véglegy nem akart letérdelni. Miután minden unozolás hiába volt, a pap megidézte a házaspárt a paróchiára, hol a véglegy visszalepése okául azt hozta fel, hogy a menyasszony kancsa. A pap csodálkozva kérte, hogy nem vehette azt észre előbb? Mire a véglegy azzal válaszolt, hogy menyasszonyát csak éjszákának idején látogatta, s e hiányosságot észre nem vehette. — A házasság füstlöment, s a menyasszony némi kárpódlás után nem is éroszakotta azt többé.

— **Aki megzéri halálát.** A „Pápai Lapok”-ban olvassuk, hogy Némethy Anna kis-celli lakos, egy volt gazdatisztnak leánya, évek hosszu sora óta élt ott visszavonultan; volt csinos háza, azt kiadta bérebe, s a végébe egy kis kunyhót készíttetett tömésel és deszkatetőre, abban lakhat. Ruházata rendszeren olyan volt, mint valamely szegényesen öltözött családé. Elátogatója a legegyszerűbb, mondják, hogy csak a legnagyobb ünnepepokon juttatott magának húsételt. — A takarékpénztárban szép összegekessé pénze volt elhelyezve, annak még kamatulát sem nyult, de pár héttel ezelőtt magához rendelt egy kőművest és egy kripta építésére megalkudott vele, mely nemsokára el is készült. Az eddig legjobb egészségének örvendő 64 éves agasztt kriptaja megkésztüléttől fogva elkezdett betegkedni, megcsinálta végrendeletét, és f. hó 7-én meg halt. Hagyományozt: miselapra ezer forintot, a kórházra és a város szegény özvegyei-és árvaínak szinte néhány száz forintot. Halála után fejjára alót 80 forint találatott azon utasítással, hogy rajta érczköppert legyenek zámára.

Üzleti tudósítás.

Baja, 1878. november 8-án.
Buza 13.30 zab 6.20 bab 10.40 árpa 7.— rozs 9.30 köles 6.80 kukorica 5.50 uj 5.50.
Az árak 100 kilogr. után.

Vizállás Baján.

C pont tenék	DUNA	84.88
	CSATORNA	83.00
November 11-én.	DUNA	85.97
	O fölött	1.09
	CSATORNA	84.90
		mélység 1.90

Felölös szerkesztő:
Dr. BARTSCH SAMU.

